

D 45/03

Revisorsnämnden (RN) har mottagit en underrättelse från Skattemyndigheten i W-stad avseende godkände revisorn A-sons uppdrag som vald revisor i ett aktiebolag räkenskapsåren 1999 och 2000.

Av skattemyndighetens underrättelse och övriga handlingar i ärendet framgår bl.a. följande. I samband med skatterevision av bolaget har uppmärksamats att bolaget under räkenskapsåren 1999 och 2000 har bokfört leverantörs- och kundfakturor först när dessa har betalats, dvs. enligt den s.k. kontantmetoden. Av bolagets årsredovisningar för räkenskapsåren 1999 och 2000 framgår att omsättningen för respektive räkenskapsår uppgick till 2 972 825 kr och 6 456 820 kr. Av samma årsredovisningar framgår även att bolagets kundfordringar och leverantörsskulder uppgick till 237 741 kr respektive 2 455 264 kr vid årsbokslutet 1999 och att leverantörsskulderna uppgick till 249 588 kr vid årsbokslutet 2000. A-son har avgivit rena revisionsberättelser för båda räkenskapsåren.

A-son har yttrat sig i ärendet och anfört bl.a. följande. I samband med att han åtog sig uppdraget och i anslutning till den första revisionen har han muntligen framhållit lämpligheten av att inrätta redovisningen efter bokföringsmässig grund. Bolagets ställföreträdare valde emellertid att inte efterkomma rådet utan ansåg att bolagets ställning och resultat kunde följas genom kontroll av pärmarna för kundfordringar och leverantörsskulder. Vid företagens stickprovskontroll noterade A-son också i några fall att bolaget bokfört leverantörs- och kundfakturor enligt kontantmetoden. Mot bakgrund av att bolaget inte var momspliktigt hade det förhållandet att intäkt eller kostnad eventuellt bokförts under fel period inte någon skattemässig relevans. Med hänsyn härtill och till omfattningen av iakttagna fel bedömde han att någon anmärkning i revisionsberättelsen inte var påkallad.

RN gör följande bedömning.

Revisorslagen (2001:883) trädde i kraft den 1 januari 2002, då lagen (1995:528) om revisorer upphörde att gälla. Enligt punkt 3 i övergångsbestämmelserna till den nya lagen skall en fråga om discipliningripande mot en revisor på grund av en åtgärd eller underlåtenhet före lagens ikraftträdande prövas enligt äldre bestämmelser, om inte en prövning enligt de nya bestämmelserna är förmånligare för revisorn. Med stöd härav tillämpar RN i förevarande fall 1995 års lag.

Före den 1 januari 2000 gällde bokföringslagen (1976:125). Av lagens 8 § tredje stycket framgår att om endast ett mindre antal fakturor eller andra handlingar, som tillkännager anspråk på vederlag, förekommer i rörelsen och fordringarna eller skulderna enligt dessa verifikationer ej uppgår till avsevärda belopp, kan bokföring av sådana fordringar och skulder dröja tills betalning sker, under förutsättning att detta är förenligt med god redovisningssed. Motsvarande bestämmelse återfinns numera i 5 kap. 2 § tredje och fjärde styckena bokföringslagen (1999:1078). Den nya lagen tillämpas från och med det räkenskapsår som inleddes närmast efter den 31 december 1999. Enligt Bokföringsnämndens rekommendation (BFN R 6) som gällde fram till och med den 31 december 2001 fick kontantmetoden tillämpas om bolagets bruttoomsättningssumma exklusive mervärdesskatt normalt understeg ett gränsbelopp som motsvarade 20 gånger det enligt lagen (1962:382) om allmän försäkring bestämda basbeloppet för sista månaden av föregående räkenskapsår. Kontantmetoden fick enligt rekommendationen

användas även om omsättningssumman översteg gränobeloppet om det i rörelsen endast förekom ett fåtal fakturor som sammanlagt inte uppgick till större belopp.

Bolaget har använt kontantmetoden såväl räkenskapsåret 1999 som 2000. Under aktuella räkenskapsår översteg omsättningen i bolaget 20 prisbasbelopp. I årsbokslutet 1999 uppgick kundfordringar och leverantörsskulder till 237 741 kr respektive 2 455 264 kr och i årsbokslutet 2000 uppgick leverantörsskulder till 249 588 kr. Detta måste anses vara större belopp i den mening begreppet används i Bokföringsnämndens rekommendation. Med hänsyn härtill var användningen av kontantmetoden i bolagets bokföring inte förenlig med god redovisningssed. Huruvida bolaget var registrerat för redovisning av mervärdeskatt eller inte saknar betydelse vid denna bedömning. A-son har uppgett att han, i samband med att han åtog sig uppdraget och i anslutning till sin första revision av bolaget, muntligen framhållit lämpligheten av att inrätta redovisningen efter bokföringsmässig grund. RN finner att A-son därefter borde ha följt upp att bolagets bokföring ordnades på ett sådant sätt att den uppfyllde bokföringslagens krav. När rättelse inte hade skett trots påpekande vid revisionen 1999, borde A-son ha anmärkt på förhållandet i sin revisionsberättelse för räkenskapsåret 2000. Genom att inte göra detta har A-son åsidosatt sina skyldigheter som revisor. Grund för att meddela A-son en disciplinär åtgärd föreligger därmed. RN finner att en erinran utgör en tillräcklig åtgärd.

Med stöd av 22 § andra stycket lagen (1995:528) om revisorer meddelar RN A-son erinran.

Ärendet har avgjorts av RN:s chef, direktören Peter Strömberg i närvaro av chefsjuristen Per Eskilsson, revisionsdirektören Eva Haage samt avdelningsdirektören Carin Carlsson som föredragit ärendet.